

روابط

ظل السلطان و میرزا ملکم خان

دربررسی روایدادهای
زندگی سلطان مسعود میرزا-

ظل السلطان پسر ارشد ناصر الدین
شاه قاجار که در کتاب تألیفی
دانشمند محترم آقای حسین -

سعادت سوری بتفصیل بیان
شده است^۱، چون بشرح وقایع
سالهای ۱۲۹۸-۱۳۰۵ هجری -

قمری میرسیم ظل السلطان را
در اوج قدرت و فرمانروای مطلق
قلمرود پهناوری از ایران شامل
هفده شهرستان می‌بینیم که
ناصر الدین شاه از کسریش قدرت
او سخت بینناک است و در فکر
چاره‌ایست تا وامنه قدرت او را
محدود نماید.^۲ در همین سال

از
سرینگت جهانگیر فام معامی
(دکتر در تاریخ)

کاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پال جامع علوم انسانی

۱- در شماره ۳۰۴ مجله بمناسبت شرحی که درباره کتاب ظل السلطان نوشته بودیم و عدد
کردیم در این شماره توضیحاتی در خصوص روابط ظل السلطان و میرزا ملکم خان بنویسیم،
اینکه مقاله حاضر در این باره از نظر خوانندگان می‌گذرد.

۲- د.ك به ص ۲۰۳ تا ۲۱۹ کتاب ظل السلطان و همچنین به منظمه ناصری که در
شرح وقایع سال ۱۲۹۸ «یکقبه شمشیر مرصع مکله بجواهر گرانبهای شمشیرهای خاصه
سلطنتی بجهت تواب اشرف والا ظل السلطان حکمران اصفهان و فارس ویزد و عراق و بروجرد
و عربستان و لرستان و کرمانشاهان وغیره‌ها اعطای وارسال اصفهان شد» (من ۳۷۲ج ۳)

ظلالسلطان به اغوای حسنه است که جاه طلبی خودو تحریمک مخالفان ناصرالدین شاه، به اندیشه و لیمهدی و پادشاهی افتداده بود و با این داعیه، چشم امیدبیماری های امپراتوری روسیه داشته است^۳ ولی خیلی زود برادر سایس وزمینه سازیهای خودی و بیگانه از حکمرانی جنوب بر کنار و بعکومت تنها منطقه اصفهان مأمور گردید^۴.

اینهمه مطالبی است که آنرا با تفصیل بیشتر در کتاب ظلالسلطان می پاییم و آنچه را که ما در اینجا خواهیم کفت شرح روابطی است که ظلالسلطان با میرزا ملکم خان داشته و آقای سعادت نوری ظاهراً بسبب دسترسی نداشتن باسناد و مدارک بیشتر، باشتاب از آن گذشته‌اند.

مدارک و اسنادی که در تنظیم مقاله حاضر از آنها بهره برداری شده است مجموعه نامه‌هاییست بخط و یا بمهر ظلالسلطان که او از اصفهان و پاریس و نیس Nice بمیرزا ملکم خان نوشته و نیز چند نامه دیگر از امین‌السلطان - اتابیک و میرزا آقا خان کرمائی که به ملکم نوشته‌اند و اصل این نامه‌ها (۳۶ فقره) پس از مرگ میرزا ملکم خان ضمن همه اوراق و اسناد او - شامل تقریباً نهصد سند - بوسیله همسرش به کتابخانه ملی پاریس اهداده است و اینک در پخش کتابهای خطی آن کتابخانه، در ده جلد به مشخصات Suppl. Pers. ۱۹۷-۱۹۸۶ نگهداری می‌شود.

واما آنچه از این اسناد بر می‌آید چنین است که میرزا ملکم خان از سالهای پیش، رساله‌هایی درباره اصلاح دولت و دستگاههای اداری ایران می‌نوشت و برای ناصرالدین شاه و شاهزادگان و وزرا و رجال دربار می‌فرستاد^۵ و ظلالسلطان نیز از این رساله‌ها آگاه بوده است.^۶

۳- کتاب ظلالسلطان ص ۲۰۵ - ۲۰۶

۴- همان کتاب ص ۲۱۱ به بعد

۵- دانشمند عالیقدر آقای دکتر اصغر مهدوی استاد دانشکده حقوق تهران از روی بررسی از مجلات این مجموعه نقیص عکسپرداری کرده‌اند و ما رونوشتی‌ای خود را با مجموعه عکس معظم له مطابقت و تکمیل کرده‌ایم.

۶- به کتاب فکر آزادی تألیف دکتر فریدون آدمیت نیز رجوع کنید (صفحه‌های

۲۰۰ تا ۱۸۱)

۷- ر.ک. به نامه شماره ۱ در این مقاله .

مضامین رساله‌های ملکم^۸ و تلقینات مستقیم وغیر مستقیم او، رفته رفته در ظل‌السلطان نیز تأثیر کرد و میرزا ملکم خان که ماده ظل‌السلطان را آماده یافته بود بباب نامه‌نگاری را با ظل‌السلطان باز نموده و نامه‌ای باونوشت که در بروجرد، هنگامی که ظل‌السلطان در رکاب ناصرالدین شاه بود بدست او رسید. از مضمون این نامه آگاهی نداریم اما خوشبختانه اصل پاسخی که ظل‌السلطان به ملکم نوشت، در دست است و ما باستناد همین نامه است که میدانیم ملکم نامه خود را در این سال به ظل‌السلطان نوشت و نامه نگاری آن دو، از همین سال آغاز شده است.^۹

نامه میرزا ملکم خان ظاهراً اثر خود را در ظل‌السلطان بخشیده بود زیرا می‌بینیم ظل‌السلطان در پاسخ او که به تاریخ هشتم ذی قعده (۱۲۹۸) نوشت است، می‌نویسد :

«امروز وضع دولت ایران غیر از سابق است. اغلب در خیال مدنیت افتاده و همت گماشته‌اند. خیالات واهی سابقه از میان رفته و باندک محرك بهیجان می‌آیند. موقع موقعی است که وجود یکنفر شخص فیلسوف دانائی مثل جنابعالی در ایران از لوازم است. هر گاه ممکن باشد بای نحو کان به ایران بی‌سایید. دور نیست که وجود شریف اسباب خیر و صلاح کلی برای این مملکت باشد»^{۱۰} (عکس شماره ۱)

۸- این رساله‌ها همانها هستند که برخی از آنها چند بار بجای رسیده است و آخرین چاپ آنها کتابیست بنام «جلد یکم مجموعه آثار میرزا ملکم خان» و بکوش آقای محیط طباطبائی در تهران منتشر شده است. درباره مطالب این رساله‌ها به کتاب فکر آزادی نیز رجوع کنید: از ۱۱۳ تا ۱۸۱ (عکس شماره ۱).

۹- ظل‌السلطان در این نامه نوشته است: « واضح است که در چنین نقطه از نقاط مملکت که چر مقاله جمعی از الوار بی تربیت گفتگویی نیست حصول وصول این مراسله که از فیلسوف دانائی سراپا مشحون بحکمت و اطلاعات مدنیت است چه نوع اثر و تغیر دارد خاصه که از زمان سال مجاعه که در طهران جنابعالی را ملاقات نموده و اصفای سخن‌های حکیمانه نموده بسود کتاباً و خطباً هیچ دفعه گفتگویی و استماعی نشده بود» (مجموعه Suppl. Pers. 1990 برگ ۴).

۱۰- همان مجموعه و همان برگ و برای متن کامل این نامه به عکس شماره ۱ رجوع کنید.

خَبِيجَةُ بْنُ مُحَمَّدٍ

وچون در نظر آوریم که چند ماه بعد یعنی در سال ۱۲۹۹، ملکم خود با ایران آمده است^{۱۱}، میتوانیم در یاد بیم که میرزا ملکم خان در نامه خویش از آمدنش، به ایران سخن‌ها گفته بود که ظل السلطان در پاسخ او نوشته است «بای فحوان کان بایران بیان بید». ^{۱۲}

اما چنان‌که از نامه دیگر ظل السلطان بر می‌آید^{۱۳}، در این سفر دیداری بین آندو، دست تداده است و علت آن این بود که زمان آمدن آندو به تهران با یکدیگر مقارن نشده است زیرا بنابر مندرجات منتظم ناصری، ظل السلطان در هشتم ربیع الاول ۱۲۹۹ بر سر همه ساله به تهران آمده^{۱۴} و دریست و هشتم جمادی الاول همان سال به اصفهان باز گشته بود^{۱۵} ولی میرزا ملکم خان اندکی بعد از باز گشت ظل السلطان به تهران وارد شده است و این نکته از فحواهی نامه‌ای که ظل السلطان به تاریخ سوم ربیع سوم ۱۲۹۹ از اصفهان به ملکم که در تهران بود نوشته است بر می‌آید.^{۱۶} در این نامه ظل السلطان می‌نویسد: «در هفتة قبل مختصری مزاحمت دادم تا کنون بمطالعه شریفترسیده است.... مطابق مرقومه جناب جلال‌الله آب امین‌الملک خیلی زود تشریف خواهند برد. اگرچه در قرب و بعد تفاوتی برای اتحاد و معیت نیست لکن اقامت عالی در طهران خود یکنوع تشیی قلب میداد...»^{۱۷}

ولی قدر مسلم این است که نه ملکم و نه ظل السلطان هیچیک دست از روابط خود با یکدیگر برنداشته بودند و نامه‌های متعالی که به تاریخهای بعد از این تاریخ موجود است، این نکته را روشن می‌کند.^{۱۸} با بررسی نامه‌هایی که ظل السلطان به میرزا ملکم خان نوشته است، سه دوره متمایز میتوان در تهول فکری ظل السلطان تشخیص داد: دوره نخست تا

۱۱- منتظم ناصری ج ۳ ص ۳۷۹.

۱۲- ر.ك به نامه شماره ۶

۱۳- ج ۳ ص ۳۷۵.

۱۴- همان کتاب ص ۳۷۷.

۱۵- مجموعه ۱۹۹۰ اسناد ملکم خان برگ ۷.

۱۶- همان مجموعه برگ ۶

۱۷- همان مجموعه از برگ ۸ به بعد.

(۶)

جمادی‌الآخره ۱۳۰۵ قمری، دوره دوم از این تاریخ تا شعبان ۱۳۰۶ و دوره سوم از ۱۳۰۶ تا پس از مشروطیت بوده است.

در دوره نخست نامه‌های ظل‌السلطان حاکم از این است که ملکم در نامه‌های خود اورا به خدمتگزاری نسبت به ناصرالدین‌شاه ترغیب می‌کرده و ظل‌السلطان هم همه جا خود را خدمتگزار صدیق شاه نشان میدهد^{۱۸} اما در حقیقت باید وجه دیگری برای آن قائل شد زیرا خدمتگزاری از نظر ملکم همان بود که با انتشار افکار آزادی‌خواهی می‌کرد و ظل‌السلطان هم با آنکه میدانست آن اندیشه‌ها با طبع و مصلحت ناصرالدین‌شاه مطابق نیست معهداً باقتضای مصالح و نیات پنهانی خود، باملکم خان گرم گرفته بود و تصدیق آن افکار را در ظاهر بحساب خدمتگزاری نسبت بشاه می‌کذاشت.^{۱۹} (عکس شماره ۲۰)

از اینکه ظل‌السلطان از جهه زمان تحت تأثیر تلقینات و تحریکات میرزا ملکم خان قرار گرفته است درست نمیدانیم ولی قدر مسلم اینکه ملکم از همان زمان که در تهران بود و ظل‌السلطان و سایر شاهزادگان نزد او درس می‌خوانده‌اند بروح سر کش و طبع جاه طلب ظل‌السلطان پی برده بوده و کامو بیگانه تارهای احساسات جاه طلبی او را بنحوی مرتعش می‌ساخته است چنانکه ظل‌السلطان خود در یکی از نامه‌هایش (بتاریخ ۲۵ ربیع ۱۳۲۵) که بعدها به ملکم نوشته باین نکته اشاره کرده است و می‌گوید: «مکرر می‌کفتی در میان شاگردان من ظل‌السلطان بیهود نیست ..... و کامو کامه هم اگرچه محض ریشه‌خند و تشویق من بود لقب ولیعهدی و خلافت بمن میدادی .....» (عکس شماره ۱۵)

بعد‌هاین که ملکم به فشر رسالت و اندیشه‌های اصلاح طلبی خود پرداخت چون ظل‌السلطان را مستعدتر از دیگر شاهزادگان یافته بود باز با او بیشتر مکاتبه می‌کرد چنانکه در میان اوراق و اسنادی که از او بجا هانده است چند نامه از شاهزادگان و ۱۳ نامه از مظفر الدین میرزا ولیعهد موجود است^{۲۱}

۱۸- برگهای ۸ و ۱۱ و ۱۵ و ۲۱ مجموعه ۱۹۹۰ . Suppl. Pers .

۱۹- برگ ۵ مجموعه ۱۹۹۰

۲۰- همان مجموعه برگهای ۳۴ و ۳۷

۲۱- مجموعه ۱۹۸۹ . Suppl. Pers . برگهای ۱ تا ۱۷

بَكْتَ خَبْرَنْدَهْ مِزِيزْ بَرْ وَدَرْ قَهْ سَهْ مَهْ

مُسِيمَ دَلَلَبْ رَقْمَ مَيْسَهْ مَهْ دَرْ كَهْ بَتْ نَوْدَهْ

بَسِيَّهْ أَرَبْ دَلَلَبْ شَهْرَهْ حَذِيفَهْ فَرَادَهْ

عَيْبَهْ بَهْ خَبْرَنْدَهْ أَبَهْ حَرَتْ دَلَلَهْ شَهْهَهْ

حَدَيْتَ دَرْ قَهْ بَهْ جَهْ حَرَتْ بَاهْ دَلَلَهْ لَهْ بَهْ

حَرَتْ تَهْ هَرَقَتْ مَهْ بَهْ زَهْ بَهْ كَهْ بَهْ

فَرَقَهْ بَهْ دَلَلَهْ مَهْ دَلَلَهْ دَلَلَهْ

ولی در آن نامه‌ها جز سفارش تفک شکاری و دوربین و ذره‌بین و کاغذ و تخم کل که ملکم از لندن و پاریس بخرد و بفرستد گفت و گوئی نیست . بهمین مناسبت است که ملکم با ظل‌السلطان بیشتر گرم گرفته بود و کاه و بیکاه هدیه‌های برای او می‌فرستاد^{۲۲} و اورا برای زمان مناسب در دست نگاه میداشت . در همین ایام است که ظل‌السلطان نیز کاهی در نامه‌های خود از خرابی اوضاع شکایت می‌کند^{۲۳} .

مقارن این احوال (سال ۱۳۰۳ قمری) سید جمال الدین اسدآبادی که بقصدهای از لندن حرکت کرده بود از راه بوشهر بسوی تهران آمد . در اصفهان ملاقات سید با ظل‌السلطان دست داد (ذیقعدة ۱۳۰۳) و ظل‌السلطان پذیرائی شایانی از او کرد^{۲۴} . در این روزهast که از دم کرم سید، آتش بردامن جاه- طلبی ظل‌السلطان می‌افتد و او که بداعیه ولایتمهدی از دیر زمانی با مظفر الدین میرزا دشمنی داشت^{۲۵}، از سید که عازم سن پطرزبورگ بود می‌خواهد با جلب موافقت و همراهی امپراتور روسیه مقدمات ولایتمهدی اورا فراهم سازد^{۲۶} .

۲۲- ر.ک به نامه های ظل‌السلطان در مجموعه ۱۹۹۰ برگهای ۲۲ و ۱۵

۲۳- در نامه‌ای بتاریخ نویم‌دهم ذی حجه ۱۳۰۰ می‌نویسد «چند روزی بود که بدرود چشم مبتلا بودم . اکنون دو سه روزی است بهبودی حاصل گردیده و چندان نقامتی تماضه است ولی کسالت روحانی بسیار است . آن کسی که دیدید نیست . وضع و حالات و خیال همه تغییر کرده است و کسالت اطرافم را گرفته زیرا که وقتی کار پیشرفت ندارد قطعاً شخص هر قدر کار کن باشد کسل می‌شود . کار مفید و خوب که پیشرفت ندارد کار باری هم تاکی می‌توان کرد و تنفر داشت» (برگ ۱۱ مجموعه ۱۹۹۰)

۲۴- تاریخ روابط سیاسی ایران و انگلیس تألیف محمود محمود جلد ۵ ص ۱۲۰۸-

سیاست‌گران دوره قاجار تألیف خان ملک ساسانی ج ۱ ص ۱۹۰-۱۹۱ و ۱۶۱

۲۵- ۱۳۱۲-۱۸۹۴ میلادی) با ایران آمده است در سفرنامه خود بنام «از پاریس تا بیشی از راه ایران» در این باره نوشته است «ظل‌السلطان که پسر بزرگ ناصر الدین شاه بود ولی بعلت اینکه مادرش از خانواده قاجار قوانلو نبود نتوانست ولیمهد شود، با مظفر الدین میرزا نه تنها میانه‌ای نداشت بلکه در نظر داشت روزی اورابدست خود بیکشید و شمشیری ساخته بود که روی تیغه آن نوشته بودند: با این شمشیر است که برادر خود را خواهم کشت» . ص ۱۴۷- چاپ پاریس سال ۱۸۹۵

۲۶- محمود محمود جلد ۵ ص ۱۲۰۸-۱۲۰۹ و خان ملک ساسانی ج ۱ ص ۱۹۱

در میان نامه های ظل‌السلطان چند نامه هم خطاب به شخصی بنام تکران که ظاهرآ برادر میرزا ملکم خان بوده موجود است.^{۲۷} از فحوای آنها بر می آید این شخص در جمادی الآخره ۱۳۰۴ به اصفهان آمده و «خدمت‌هائی محرمانه» برای ظل‌السلطان انجام داده و «بستگی مخصوصی» با ظل‌السلطان پیدا کرده است.^{۲۸} (عکس شماره ۳) و بعد ام از این شخص و مقرری او در نامه هائی که به ملکم نوشته شده چند بار ذکری بمیان آمده است^{۲۹} (عکس شماره ۴).

در اینجا این پرسش پیش می آید که پیداشدن تکران برادر میرزا ملکم خان [؟] در چنین روزهای حساس در دستگاه ظل‌السلطان آیا بدستور ملکم خان و برای ارتباط بین او و ظل‌السلطان نبوده است؟ در پاسخ این پرسش باید بگوئیم، تامدراه قاطعی بردا آن به دست نیاید، نگارنده براین عقیده خواهد بود که تکران را میرزا ملکم خان بدستگاه ظل‌السلطان فرستاده بوده است. در این روزها ظل‌السلطان در اوج قدرت خود بوده و هر روز ناحیه‌ای از ایران بر جمع قلمرو حکمرانی او افزوده میشد.^{۳۰} چنانکه قلمرو حکمرانی اورفته رفته شامل بخش بزر کی از ایران (هفده شهرستان) گردید ولی مخالفان او که باران مظفر الدین میرزا و نایاب‌السلطنه کامران میرزا بودند خاطر شاه را نسبت باونکران می کردند تا جائی که بد کمانی ناصر الدین شاه در باره ظل‌السلطان روز بروز افزونتر می کشت^{۳۱} تا اینکه سرانجام در سال ۱۳۰۵ شاه اورا از حکمرانی ولایات هفده کانه مهزول و عامور توافق در اصفهان نمود. ظل‌السلطان، بر اثر زیانی که از این راه حاصل اوشد بنا چار جانب سیاست و داعیه پادشاهی را رها کرد. نخست مستمری ای که برای سید جمال الدین به رویه میفرستاد قطع نمود^{۳۲} و دیگر به نامه ها و تحریکات ملکم خان و قمی نگذاشت.

۲۷- برگهای ۱۷ و ۱۸ و ۲۰ مجموعه ۱۹۹۰

۲۸- ر.ث به نامه ۱۸ و عکس آن (عکس شماره ۳۰).

۲۹- از جمله برگ ۲۱ در مجموعه ۱۹۹۰ (عکس شماره ۴).

۳۰- ر.ث به کتاب ظل‌السلطان از صفحه ۲۰۳ به بعد.

۳۱- همان کتاب ص ۲۰۸

۳۲- در باره موضوع قطع مستمری سید به رسالت «سید جمال الدین افغانی» در

مجموعه «دھران مشروطه»، بقلم آقای ابراهیم صفایی تکاء کنید (ص ۱۶).

- مکانیزم

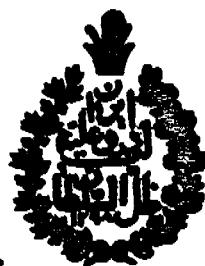
حروفیت ۰۵۰ فرمان حجت

پوچه برست ۰۵۰ فرمان حجت

اک پکت مخونتم رسید و مطلع نماید خود را کارگر
نیز این قسم مدار بولنیه افروز را دختر خانم را از کارگری کم
خرنگی ای قسم که در شه سپه نیز خود را بمناسبتی که همچنان
ذیر اکنجه فرمان می دارد و مسکن خانم را بمناسبتی که همچنان
خرنگی داشت اعلام رسانید و فرمان می دادند خانم را کارگر

~~لطفاً~~
~~لطفاً~~
~~لطفاً~~
~~لطفاً~~

حُبِّ جَوَادِيْ بَارِفِ هَمْدَهْ حَمْدَهْ

رَسُولِ زَنْبُرِ نَهْرِ هَمْدَهْ قَنْدَلِ دَرَجِ پَرْهَهْ وَكَاهِ هَمْدَهْ
 كَاهِ بَرْلَهْ مَرْدَهْ حَمْتَهْ رَاجِهْ سَمْهَهْ دَرْجَهْ فَرْزَهْ شَهْرَهْ
 هَمْدَهْ دَهْتَهْ يَرْكَهْ دَصَرْهْ دَرْسَهْ دَرْزَهْ كَاهِ لَهْلَهْ
 خَلْهَهْ كَاهِ عَلَمَهْ اَلَمَهْ دَهْطَهْ لَهْ دَهْلَهْ
 دَلَهْ لَهْلَهْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ
 دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ دَلَهْ
 هَمْدَهْ دَهْتَهْ دَهْتَهْ دَهْتَهْ دَهْتَهْ دَهْتَهْ دَهْتَهْ دَهْتَهْ

حد ملاں ہم فریضہ ہم سہوں لے دیں بسون خوبست
 فخر ترقیت و رفع نسل اور فخر راستہ ملے دلایا
 یام کو دلکش لارہن ملود خبیر ہم تو جو خود رفتہ
 ملود ہماراں فرید گلے سبھے کارہ کرتیں فریضہ
 فریضہ ملود ہمارے دلے دلیں کہ ہم نصیحت و نظر
 دصلیح صریح ٹھے ہمارے اس درجہ سدیاں فریضہ
 دھرم خوبیات ہم دلخواہ ہم کو ملائیں لئیں ہماراں دلخواہ
 ایں اللہ ہم مالا دست دیں مدد و حفظ یام فریضہ چشم
 دفتر کارہ کارہ الامر ہمارے دلیں ہم نصیحت و نظر
 ملکیت سکاں دلخواہ یام فریضہ دلخواہ
 فریضہ دلخواہ یام فریضہ دلخواہ دلخواہ
 ۱۵۰۵ فریضہ دلخواہ یام فریضہ دلخواہ

رسالت عالم علوم اسلامی

باقیہ عکس شمارہ ۴

چنانکه در نامه ای به تاریخ جمادی الآخره ۱۳۰۵ صریحاً انصراف خود را از سیاست و نقشه های دیرین خویش به ملکم نوشت . در این نامه ظل‌السلطان نوشته بود :

«چون رسم نیست که یك شخص معزز محترمی را بجوابهای ملبس بلباس پلیتیک مuttleنگاها دارم و جواب را از این چاپار بآن چاپار بگذارم ، این است که جواب جنابعالی را پوست کنده و صریح ذهن میدهم . راست است چند وقتی بود که بنا بغیرت و وطن پرستی بعضی مذاکرات من می کردم و به شنیدن و گفتن بعضی مطالب هم بی میل نبودم ولی از وقتی که بدو کروز ضرر برخوردم هم صرف اصلاح امورات شخص خودم گشت بلکی از آن مذاکرات صرف نظر کردم و بخاطر شریف جنابعالی هم استعاضار می دهم که من درین عنوانات نیستم و بعضی عرايض را تکلیف خودم نمی دانم که در خاکپای مبارک اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاهی ارواحنا فداء عرض و اظهار نمایم ... » (عکس شماره ۵)

بدین گونه دوره نخست تحول فکری ظل‌السلطان پایان می یابد و دوره دوم آغاز می شود ولی با آنکه ظل‌السلطان خود را از امور سیاسی کنار کشیده بود معهداً مورد بی مهری ناصر الدین شاه بوده و حتی در سال ۱۳۰۶ قمری هم هنگامی که ناصر الدین شاه به سفر سوم اروبا میرفت ، چون ظل‌السلطان اجازه خواست تا در التزام رکاب باشد باو اجازه داده نشد و ظل‌السلطان خود در نامه ای که به ملکم نوشته است در این خصوص نوشه بود :

« من خود هم این سفر خیال التزام رکاب مبارک را داشتم ، چون مقرر رفت که در غیاب هوکب مبارک در اصفهان باشم مغضن امتنان امر مبارک عقیده خود را

حـ سـ مـ قـ طـ هـ دـ رـ مـ

مکوئتم جلد دهم نیت مدنی نہ فخر را کوایر ستر سر
دیگر کند
دیگر دیگر داریم که ملکه همچنان است و داشته ای
صریح رفت نیم را پس از همه چشمکشید و با مردم دیگر
در قدر
نه هلاس زیر کلم بشده و حق بمعنی کافی نیست
و زنی
و جمله هم در خدمت هم صرف مبلغ اراده بمحض خدمت
و زنی
و زنی
و زنی

اظهار نداشتم و از خیال التزام رکاب افتادم ولی حالت خوبی ندارم و کسلم . مزاج هم علیل شده . خیال این است که بعد از مراجعت موکب مبارک استیدان حاصل کرده بفرنگستان برای معالجه بیایم تاچه پیش بیاید .^{۲۴}

(عکس شماره ۶)

اما این دوره بیش از میک سال نپائید و طبع جاه طلب و بلندیر و از ظل السلطان و نارضامندیهای او، خود سبب وعاملی بود که باز او را بسوی اندیشه های دور و دراز پیشین راهنمایی کرد و او که در نامه مورخه جمادی الآخره ۱۳۰۵ خویش به میرزا ملکم خان نوشته بود «من دیگر در این عنوانات نیستم»^{۲۵} نتوانست در کنج انزوا و سکوت بماند و بنیجار نامه دیگری به میرزا ملکم خان نوشت و چنانکه میرزا علی خان امین الدوله نوشته است خواست که «بخلاف گذشته بمسئلک صحیح داخل شود»^{۲۶}. ولی ما از این نامه در میان اسناد ملکم نشانی نیافتیم مگر اینکه بگوئیم همان نامه ایست که ظل السلطان در آن از نرفتن خود بفرنگ در التزام رکاب شاه سخن گفته است زیرا در مقدمه این نامه مطالبی هست که میتوان آنها را با گفته های امین الدوله مطابقت داد و این است عین عبارات آن نامه :

«جناب جلالتم اجل ناظم الدوله حفظ الله تعالى»

چون جناب جلالتم آب اجل امین الدوله دام مجده
که وحید عصر و مستغنى از تعريف و توصيف هستند در

۳۴ - برگ ۳۰ مجموعه ۱۹۹۰ . Suppl. Pers.

۳۵ - برگ ۲۳ همان مجموعه .

۳۶ - نامه امین الدوله به ملکم : برگ ۸۴ مجموعه ۱۹۹۲ Suppl. Pers. امین الدوله در این نامه نوشته است «حضرت والا ظل السلطان از اصفهان رقیمه بنوان جناب عالی فرموده اند. این است که ملاحظه میفرمایید . خیلی میل دارند که بخلاف گذشته بمسئلک صحیح داخل شوند . نمیتوان گفت که بعد از آنهمه غلط و سهو حالا چه قدر مشکل است دوباره زمینه سابق ساخته شود». منظور امین الدوله از عبارات «غلط و سهو» ظاهرآ همان موضوع قطع متمری سید جمال الدین بوده است.

التزام رکاب مبارک عازم بفرنگستان بودند اولاً بایشان نوشتم که در حین ملاقات با جناب‌العالی از طرف من چشم‌های غیر قمند محترم جناب‌العالی را بوسه دهد ثانیاً پاکت مراعجناب‌العالی برساند. امیدوارم انشاء الله تعالى بحول و قوه خداوند و توجهات روحانی صاحب شرع مقدس زحمته‌ائی که جناب‌العالی در مدت چهل سال کشیده و شرحه‌ائی که نوشته‌اید در این سفر خیریت اثر انجام پذیر شود و اسیاب فرح و سرور و آسودگی خاطر مبارک اعلیحضرت قادر قدرت صاحبقرانی روحانیانه کرد و ماما نیز از این کمال‌الهای بیرون بیانیم. خواهش می‌کنم هیچ وقت مراد از حالت خودتان بی‌اطلاع نگذارید و اغلب مرقومات جناب‌العالی برسد و در این موقع نازک خدمتی بولینعمتستان اعلیحضرت همایونی و وطنستان بکنید که نام محترم جناب‌العالی ابد الدهر بماند. منتظر اخبارات خیلی خوب هستم فی شهر شعبان ۱۳۰۶^{۳۷}،

(عکس شماره ۶)

بدین گونه، در بازگشت ناصرالدین شاه از سفر فرنگ^{۳۸}، میرزا ملکم خان بمناسبت مسأله لاتاری که جار و جنگ‌الالی در ایران برپا ساخته بود مورد تهر و بی‌مهری ناصرالدین شاه واقع شد و کلیه القاب او را کرفتند^{۳۹} و کار بدشمنی آشکارای ملکم با دستگاه قاجاریه کشید و ملکم برای برانداختن قدرت قاجاریه به انتشار روزنامه قانون دست زد که نخستین شماره آن در ۲۹ جمادی‌الثانی ۱۳۰۷ (۲۰ فوریه ۱۸۹۰) منتشر گردید. از این پس از روابط ظل‌السلطان و میرزا ملکم خان تاسیل ۱۳۲۳ قمری

۳۷- برگ ۳۰ جلد ۱۹۹۰ Suppl. Pers.

۳۸- ناصرالدین روز ۲۴ صفر ۱۳۰۷ از این سفر که سفر سوم او بفرنگ بود بتهرا وارد شد.

۳۹- برای موضوع لاتاری و لتو القاب او بكتابها و رسالاتی که درباره زندگی میرزا ملکم خان نوشته شده رجوع کنید.

جی گیک بیرنگاہ تحریک

کو دی جمیع پیش رفت یعنی مسند دلخواہ را بات رکود کر دیں

دشم کو درین وقت ہالہ دافع چشم غریب نہ قدر خلایا اسے دیکھتے

پیش میٹ اول اکل دارہ خداوند رحمات بود کے محب شیخ نہ کر رکھتا

پھر لکھی۔ درج کرد کوئی ایدئوگرام نہ خرست اور انہوں پر دیکھنے کے

ٹھانہ کر کر گھر مددوت مکار از جو صدیک کو، پر لدھی کی کہاں پہنچاں

پھر میٹ جیل ہلکہ دارم حملہ تحریفت میں عذیب لکھنے کو دیکھنے کا

کو دیکھتے، خداوند رہنم دی جیل ہلکہ دار فیض دی ملت کو دیکھنے کا

زیج ہم بریش، خام ہجت رسیدہ حاتم رک رک تہیں ان پھر

فرمکت فی طارت بجهات دین و اسلام و هنر و علم و فرهنگ
پدر امیر علی بن ابی طالب علیه السلام و میراث اسلامی
امیر علی بن ابی طالب علیه السلام و میراث اسلامی
امیر علی بن ابی طالب علیه السلام و میراث اسلامی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی اسلامی

باقیه عکس شماره ۶

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوی جامع علوم انسانی

آگاهی نداریم زیرا آخرین نامه‌ای که او به میرزا ملکم خان نوشته و اصل آن موجود است همان نامه مورخه شعبان ۱۳۰۶ است که در بالا از آن گفت و گو شد. اما دونامه از آفاختان کرمانی که عبدالحسین امضاء کرده است در میان اوراق ملکم خان باقیست^{۴۰} که به میرزا ملکم خان نوشته شده (عکس‌های ۷۷ و ۸۸) و در آن‌ها صحبت از ظل‌السلطان بمعیان آمده است.

این دونامه اگرچه تاریخ ندارند اما از روی قرائتی که در آنهاست میتوان گفت در سال ۱۳۰۹ نوشته شده‌اند و آن قرائت چنین است که در این دونامه به لغو القاب ملکم و اعطای لقب نظام‌الدوله به میرزا اسد‌اله خان و کیل‌الملک (عکس شماره ۷۷) و معزولی و احضار معین‌الملک از اسلامبول برای اشغال مقام وزارت تجارت (عکس‌های ۷۷ و ۸۸) اشاره شده و این وقایع چنان‌که در منتخب‌التواریخ مظفری تألیف حاجی میرزا ابراهیم‌خان صدیق‌المالک درج گردیده‌اند بوط بسال ۱۳۰۹ قمری بوده است.^{۴۱}

در این دونامه که از اسلامبول به ملکم نوشته شده، نویسنده توجه میرزا ملکم خان را به ظل‌السلطان و اندیشه‌های جاه‌طلبانه او جلب نموده است. در نامه یکم چنین میخوانیم: «بجهت ترویج این نیت مقدس اصحاب آدمیت^{۴۲} عجالة در ایران ماده [ای] مستعد تراز ظل‌السلطان نیست. اگر وسائل معتمد از کسان ایشان داشته باشید بنویسید با آنطوری که لازم است ایشان را تشویقات بکنند اما بایک طور خیلی مخفی که هر اسی برایشان مستولی نشود زیرا که خیلی ملاحظه دارد و نمی‌خواهد در افواه مشهور شود با آنچه مقصود دارد. حال دیگر سر کار بهتر میدانید. بنظر بندۀ وسیله این کار حاجی سیاح باشد خوب است»^{۴۳} (عکس شماره ۷).

و در نامه دیگر، چنین نوشته شده است:

۴۰- برگهای ۱۲۰ و ۹۲ مجموعه ۱۹۹۶ Suppl. Pers..

۴۱- صفحه ۴۳۶ و ۴۳۸

۴۲- منظور، اتفاق آزادی‌خواهی جمیعت آدمیت است که در این سالها بواسیله ملکم و طرفداران او در ایران ترویج میشد.

۴۳- مجموعه ۱۹۹۶ Suppl. Pers. برگ ۹۲

نام نم مردم مایک بات شد

نیس شد، نام نمی و نیز بات

ساموله، بلکاره قدرند، اکثره مدت بقیه

بند خا سناه، اینانلو صین اندی صوب مالبر

Porte Regale (الباب الملكي) 19TH POST-FRONT

جه زین آرس هر طبقه بکه، بد، شه کوه جبه

.. عازم ایل، دفع بحیل ماده - ایل بچان

بسه ایل، ایل ایل، بچانه خا، بچانه خا، بچانه خا

دره، سهل و مدول، بینا بوده، ان کلک هش هش

ش، سه بند، بسته بسته بسته

این بند، بند، بند، بند، بند، بند، بند

ای من بیشه نه پر کی خوست و هر چشم بس ملند است کار
دید بر زمینه دراز سخن داده که این خود منع شده من
برینار نه میزد و بگویید آن شیخ مدد که خدمات بیل
د هزاران قوت خود را ممکن کشت اذ نه ای از عالم
هم بپرسید که اذ خوب این خواهد بود و میتوش دیدم از
جهان هزارین فرض از شاهزاده خوب بسیار که نداشتم
بجهه میمی داده بسیار مدد روح بخش ایمان و شفای ایمه جانه
کشیده که از فقیر شده کاریت ۹۵ خواهی به دخواهی داشتند
از قدر کی میگیری و میگذرد و مدت حملت شفای بیکاری
خواسته ۵ ترس کرد و کتر بیرون رفت ای و فرق ۱۰ که بیرون رفت
با احتیاط و صدقه (۱۱) خواسته
درین کیم ایکی بجهت ذیفع این بیت هر چنان که بجهت ۶۷
میگیریان و ده سنت تازه هر چند بیت نکرد این مرتبه ایکی
ایشان ۵ هشت بخشی چه بسیه و بخوبی که همراه است شیخ و شویه
میگذرد از بیکاری خوب میگذرد که هر چیز پیش ۵ هشت بخشی
خدمتی داشت و میگذرد هزاران شهروند پیشتر متوجه میگذرد
لیسته بجز بده و دیگر ایکار ماریخ شیخ بجز خوب است.
که ای اهل توییکو که ساقی مده ذرمه بسوندن نه بشه
مدد ایتم ایتم و باسطه هاندک آنالات وس خوب بدار
تم مرکت یه م خداوند نزد ایشان اخبار از هر چیزی که میگذرد

« حاجی سیاح از قراری که نوشه اند در تبریز است و میرزا سید جمال الدین در کرمانشاهان. بعضی میگویند از آنجا به بصره و بغداد گذشته ولی ظاهراً صحت ندارد.... حضرت ظل السلطان از برای پیشرفت خیالات شما خیلی مستعد است. باید در میان ایران امینی از خود نزد مشارالیه فرستاده اورا تأمین نمایند و عهدو پیمان استوار کنند. آنوقت هر طور دستور العمل بدھید عمل میکنند. آن آدم یا حاجی سیاح باشد یا ظاهر افندی را اسلامبول بهانه استغلال اختر مأمور نمایید ولی بقسمی که بداند تغیر هم مطلع نیستم...»^{۴۴} (عکس شماره ۸)

از چکونکی اقداماتی که در این راه شده است آگاهی نداریم اما بوجب نامه دیگری که از همان آقاخان کرمانی در حدود سال ۱۳۱۲ قمری نوشته شده^{۴۵} و در مجموعه اسناد ملکم موجود است می‌دانیم روابط بین ظل السلطان و ملکم آنچنان استوار شده بود که در سال ۱۳۱۲ ظل السلطان میخواسته است «آدم مخصوص» از سوی خود «برای پاره مذاکرات» با اسلامبول بفرستد.^{۴۶} (عکس ۹) از سال ۱۳۱۲ تا ۱۳۲۳ در مجموعه اسناد او را بعجامانده از ملکم مطلب و نشانی راجع به ظل السلطان نمی‌باشیم.

در این سال (۱۳۲۲) ظل السلطان سفری باروپا رفته و با ملکم که در این تاریخ وزیر هتخтар ایران در ایتالیا می‌بود ملاقاتی نموده و سپس به شهر نیس واقع در جنوب فرانسه رفت (جمعه ۱۸ شوال ۱۳۲۳) و از آنجاست که چندین نامه بسیار کوتاه و عادی به ملکم نوشته که ما عکس یکی از آنها را بمنظور

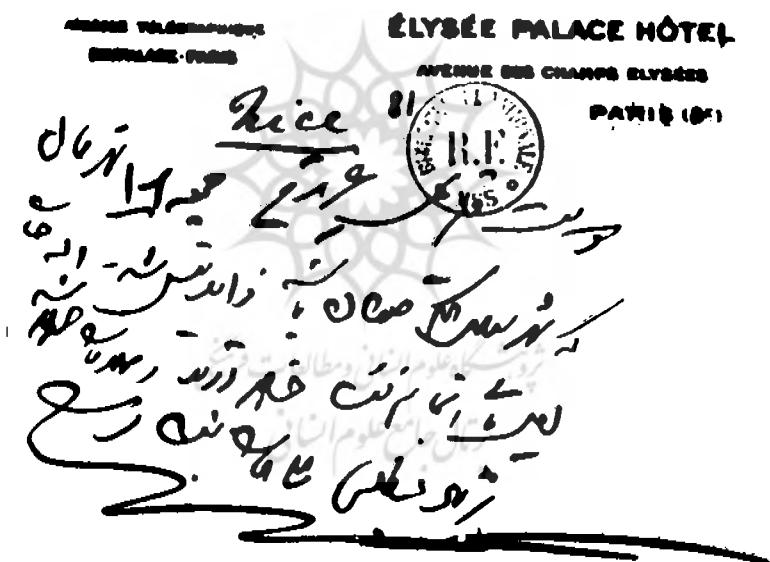
۴۴- همان مجموعه برگ ۱۲۰. این نامه هم بدون تاریخ است ولی چون در آن از حضور سید جمال الدین در کرمانشاهان گفت و گو شده و این در سال ۱۳۰۹ بوده است که سید بحال تبعید ایران را ترک می‌گفت تاریخ نامه در سال ۱۳۰۹ خواهد بود.
۴۵- این نامه نیز تاریخ ندارد ولی در آن از وقت نصرت الدوله «یکردنستان بجهت ولایت و حکومت» سخن رفته است و برابر ضبط منتخب التواریخ این مأموریت بسال ۱۳۱۲ بوده (ص ۶۲۴) و باید نامه مورد بحث را همین سال دانست.

۴۶- برگ ۹۶ مجموعه Suppl. Pers. ۱۹۹۶

آیت‌الله شعاع خداست را از مردم نگذشت به عذرخواهی این کار نرسید
 کما نه بست می‌دانند همچنان می‌باشد سه عذرخواهی واقع شد
 دیگر قدر از هنر رتایح از عرض نیست پس فرموده
 ۱۱۱۴ میلادی در این پنجمین مراسم عذرخواهی
 خوب شدگی ایشان را در آغاز مراسم ایشان را
 حضرت امام جعفر علیه السلام رفته بتوت این محبت داشت
 آن‌ها از هر کس بدرستی صادقانه ماضی را تراویث
 سخیر اخواه خیل یک‌پنجمین مراسم را در حضور زنده ایشان
 می‌زدند یک‌پنجمین مراسم را می‌جذب شده و بیش
 از هفتاد هزار نفر از طرف حضرت امام جعفر علیه السلام این مراسم
 شرک کردند از این شرکت این شرکت ایشان را
 درین مراسم ایشان را می‌خواستند این شرکت ایشان را
 در تعریف کابوس سرمه‌دانندگان بصری سوزن‌خوار گفتند که
 سند ایشان را در بر می‌گیرند می‌توانند این سند را
 از ایشان می‌شوندند و این شرکت ایشان را می‌خواهند
 ایشان را که نشسته بتوت ایشان می‌دانند ایشان را
 ترجیح زده اند و فرع را لولا قوام ایشان را درین
 شرکت ایشان را از گذشته می‌خواهند می‌خواهند
 "روح نویس شاهزاده" نیز از بزرگ‌ترین انجامات

نشان دادن خط و انشاء ظل السلطان در اینجا چاپ میکنیم^{۴۷} (عکس شماره ۱۰) از اینکه در این ملاقات هامیان ظل السلطان و ملکم چه ها گذشته و چه گفت و کرها شده هیچ آکاهی نداریم تهانمهای از میرزا علی اصغر خان اتابیک که در همین سال (هزار و شصت و ۱۹۰۶ - ۱۳۲۳) از زنو به ملکم نوشته است: در دست است و در آن میرزا علی اصغر خان راجع به ظل السلطان نوشته است: «... مرقومه عالی رسید. از اینکه از ملاقات حضرت والا ظل السلطان راضی و ایشان را موافق یافته اید خیلی مسرور شدم»^{۴۸}. (عکس شماره ۱۱)

عکس شماره ۱۰

۴۷- برگهای ۴۴ و ۴۵ و ۴۶ و ۴۷ و مجموعه ۱۹۹۰ و برگهای ۷۶ و ۸۱ و مجموعه

Suppl. Pers. ۱۹۹۱

۴۸- برگ ۵۵ مجموعه ۱۹۹۱ Suppl. pers. ۱۹۹۱

ظلل‌السلطان در باز کشتن به ایران خود را به آزادی‌خواهان نزدیک کردو
بامید اینکه روزی پس از مظفر الدین شاه بیمار که در بستر مرگ بود،
پادشاهی بر سر جانب آزادی‌خواهان را گرفت.

در این کیرودار فرمان مشروطیت صادر شد (۱۴ جمادی الثانی ۱۳۲۴ قمری) و طولی هم نکشید که مظفر الدین شاه در گذشت (۲۴ ذی قعده ۱۳۲۴) و محمد علی‌میرزا و لیمهدی‌جای پدر پادشاهی نشست و اوروی خوش‌بمشروطه خواهان نشان نمیداد.

در محرم سال ۱۳۲۵ که آزادی‌خواهان در همه جا بدفاع از آزادی و مخالفت با محمد علی‌شاه برخاسته بودند، در اصفهان نیز مردم «بهانگیزش آقا نجفی» بر ظلل‌السلطان شوریدند و مجلس ملی نیز به اصرار آنها او را از حکمرانی اصفهان بر کنار کرد.^{۴۹}

ظلل‌السلطان فاگزیز به تهران آمد و در تهران باز جانب آزادی‌خواهان را گرفت چنانکه در ۱۴ جمادی الثانی ۱۳۲۵ (دوم امرداد ۱۲۸۶) که آزادی‌خواهان جشن مشروطیت را برپا کرده بودند او هم «جلو خانه خود را طاقی بست و دستگاه پذیرافی در چید». ^{۵۰} اما آزادی‌خواهان که بروح و طبع و اندیشه‌های او آشنا بودند او را به بازی فکر فتند و ظلل‌السلطان ناچار بفکر سفر اروپا افتاد. به این اندیشه در اوائل ماه رب جب برای آماده کردن مقدمات آهنگ باز کشتن به اصفهان نمود. مردم اصفهان باشدت تمام از باز کشتن او جلو کیری کردن و تلکرافهایی به تهران مخابره نمودند. سه سند بسیار جالب در این باره در دست است که دو قا از آنها تلکرافهاییست که اهالی اصفهان یکی به شاه و دیگری را به حاجی امین‌الضرب مخابره کرده اند (۱۱ ارجسب ۱۳۲۵) و سند سومی پاسخ حاجی امین‌الضرب به آنهاست.^{۵۱} در نخستین تلکراف که به امضای ده قن از سرشناسان اصفهان است چنین می‌خوانیم:

۴۹ - تاریخ مشروطه تألیف کسری س-۲۲۷-۲۲۸ چاپ ششم.

۵۰ - تاریخ مشروطه تألیف کسری س-۱۳۰

۵۱ - اصل این سند جزو اسناد اداری و مالی پنجاه ساله اخیر دوره قاجار و متصل به آقای دکتر اصغر مهدوی استاد دانشگاه تهران می‌باشد.

از اصفهان بظهر ان
روز چهارشنبه ۱۹ رجب قوی ئیل ۱۳۲۵

خدمت جناب جلالتماب اجل آقای امین دارالضرب
زیداً جلاله . چند روز است اهالی ضعیف اصفهان در
حذف حرکت شاهزاده ظل السلطان و تعدیات جدیده
سر باز و سوار جمعی ایشان که بمحض خبر حرکت
شبانه روز مشغول قتل غارت شده‌اند دکاً کین را بسته
در آنجمن ایالتی و مسجد شاه متخصص میباشند.

هر چه به مجلس وزارت داخله بتوسط حجج -
الاسلام تظلم مینمایند جواب مساعدی نمیرساند سهل است
باین ظهور فساد بین تصویب حرکت شهید میرمایند فقط
از مشروطه اعاده ظلم و ظالمرا به محل مظلومین بعنوان
اینکه خانه خودش است تصویب مینمایند در صورتی
که هنوز یک ماده نظام نامجات خاصه اساسی بموقع اجرا
گذاشته نشده همین یک ماده امیخواهند در حق مظلومین
جب رآ اجرا دارند و حال آنکه نه وزارت عدليه داریم
نه حکومت کافیه حکومتی که منحصر است بستگان او
بچند نفر مخصوص چگونه میتوانند جلو تعدیات ظالمانه
شاهزاده کرftه باشد بهر صورت امسال در این
مشروطه ما تجارت از مال و اعتبار افتادیم . هر روز
دکاً کین بسته میشود بقدرتی ضرر بعموم میخورد
که اندازه ندارد با این قسم عواقب چگونه مطالبات
ما وصول میتوانند شد . یک طرف اموال ما را
در راه میبرند یک طرف در شهر میخورند . مرحمت
فرموده عین عرایض ما را بمجلس و وزارت داخله

از مفهی به طبق اداره تکنولوژی دولت علیه ایران - صفحه

نمبره	عدد کامات	تاریخ اصل مطلب	اطلاعات
۸۲	۳۶۴	روز عجمیه ساعت : دقیقه	

وزارت خارجه از مردمی این دارالحضرت رئیس احمدی خبر روز است ۱۱۷ ضعیف
از حرف حركت شدزاده هنری بیان و تقدیر است جمهوریه برزیز در اداره حکم خود را
شده بود مثقال فخر خود است شایان ذکر که این راسته در اینجا این ایجاد میباشد و تفصیل پیشنهاد
بدهم بر اینکه وزارت داخله مرتبط با هم نظم میگذارد جای باید عذر نمایند) سرتیپ این نظر
فیلان چنین تقدیر حکم خود است فقط از شروع این راه طلب و ظاهر را به حکم خود میگذارند لغزانی ریز
حلمه حکم خود است تقدیر بینیان در صدر آن ۵ جزوی است که ده نظم و صفات از قدرها باشند از این
که اشتباه شده میباشد که ده راسته احمدی و حق مخدومین جبراً اجرا شوند و فعل اینکه نهاده
جمهوری داریم نه حکمرانی نه مکریانی هست که سفر است سبقان او بجهة نظر حکم خود میگذرد
مقدور شد، است طلاق از زاده کرد، بشریه همچویت است ل دینی شروعه و تجویله از اول داعیه
اشدید چهارده دلایلی است میتواند هنری را خود را بخواهد زاده نماید، بنابراین حکم خود
خطب است، و مصلح میتواند از یک طرف اسرال و از دیگر از یک طرف در خود بخواهد
زمین خود را بخواهد، را بکسر داده راسته این دلایل تقدیر است که سه مدت از زاده
رفته را درست از استاد ضعیف شد، زاده است میتواند از اینه که اینه را خود خود بخواهد کارهای

از هفده بهار اداره تلگراف دوایت علیه ایران صفحه

نامه	اطلاعات	ناریخ اصل مطلب	عدد کامات
نامه	دستور	روز مهر	ساعت
۸۳	هرم	دستور	امین اتبر

امین اتبر حضرت مع فردیز امیر محمد صادق فردیز امیر محمد حسن بنگ دار اتبر حضرت احمد
بنگ دار میرزا هبیب امین اتبر امیر محمد جعفر امیر

عکس شماره ۱۳ (دقیقه عکس شماره ۱۲)

برسانید و کسب تکلیف فرمائید . ملت از دست رفت
دولت از استبداد ضعیف شد تا زود است جلوگیری
نمائید . ملک التجار حاجی محمد حسین کازرونی -
امین التجار حاجی سیدعلی قزوینی - الحاج محمد
صادق قزوینی - الحاج سیدحسن بنگ دار - اقل حاجی
میرزا محمود بنگ دار - میرزا حبیب الله امین التجار -
الحاج محمد جعفر اصفهانی (عکس شماره ۱۲ و ۱۳)

در میان نامه های ظل‌السلطان که به ملکم نوشته است چهار نامه مربوط به این روزها هست^{۵۳}. اما در این تاریخ ظل‌السلطان دیگر ظل‌السلطان سالهای پیش نیست بلکه فیلسوفی است که به تازگی کتابی هم تألیف نموده و به چاپ رسانیده است^{۵۴} و خود او در این باره در نامه‌ای بتاریخ ۲۵ ربیع ۱۳۲۵ می‌نویسد:

«... کتابی که روزنامه رسمی من بود؛ حضر تعالی و عده دادم تمام شد. می‌خواستم حاملش خودم باشم. هزار نقش بر آرد زمانه و نبود یکی چنانچه در آئینه تصور ماست

حوادث ایران که تقریباً اهل ایران را Demagogue کرده مانع از این حرکت من شد چنانچه هفت هشت ماه تمام است به بدترین وضع می‌گذرانیم، در طهران، گفتگوها و ابتلا بدرجه‌ئی است که از نوشتمن درست نمی‌آید اگر خداخواست و اگر موافق قدیمی‌من شدتقدیر یکی دو ماه دیگر به خدمت حضرت استاد خواهم رسید. مهتاب‌شبی خواهم و آسوده دلی تابفراغ بال و وضع مملکت و وضع نادانی همگی را از صدرتا بدر خدمت حضرت استاد عرض کنم.

باده نی در هر سری شر می‌کند آنچنان را آنچنان ترمیکند

نصایح عقا و قلم معجز بیان ادب‌ها در مملکت ما در عرض اینکه علم را بیاورد قتل و عارت و جهل را مواجه نموده. با کمال بدینختی به طرف درک اسفل السافلین دو اسبه می‌تازیم. بخت بد تا سکجا می‌برد آشخور‌ماه^{۵۵} (عکس ۱۴)

۵۳- برگهای ۳۴ و ۳۹ و ۱۶۰ و ۱۶۴ مجموعه ۱۹۹۰ Suppl. Pers.

۵۴- کتاب تاریخ مسعودی چاپ اصفهان سال ۱۳۲۵

۵۵- برگ ۳۴، مجموعه ۱۹۹۰ Suppl. Pers.

٢٥ رص المصف ١٢٢٥ ازنه دیگران

٣٤

حضرت اشرف پسر علیم خان، ناظم الدوله حاصله ام
آن بود که روز بدر رسک شد و در حضرت علامه عده
دادم نامند مجموعه هشت و دهم نامم برادر
فقیر برادر را باد و بود که خانه در این شهر است
و ادت این پسر که نقوی است اهل ایران را
نامند و سنه و سی و سه تاریخ آیین و سنت نام
بود سوت بخت ، سی ایام است به جزوی این
مله زادم در طهران و لعنت اول اینزاده هر چهار
هزار زوشن درست بید از کهاد او ایوان
کوچک خوش بزم شد تقدیر شد و در مدت
حضرت اشرف دوام بید فهیمه شریعتیم
اردوه دلایل نورانی بال و ملکت و
وضع داده ببرگشته از صدر تا بد
حضرت حضرت اشرف دوام کم باده

داود دکتر رازان و مرتضی
 و همت بخاره راه در اینستیتوی دکتر چهره نعمتی
 و چهره در شورز تراک است بعد ام من ارگه داشت
 ابریشم کار بخوبی بجز ازان ساخته شده بخوبی کار داشتم و الملاع
 که در عرض اول تا کرد که از خودست شنید که این کار مخفی نباشد و نتوانند
 باشند و در لغت دلخیز و مودع دست بخواهند این اسما در اکثر این سخنوار خیلی عرض نمکنند
 و این دلخیز عزم از پیش باشد و در قدر ماده ای قبیل زیرم نیز هم میتوانند
 خود را داده اند در اینستیتوی دکتر چهره نعمتی اند معلم رس
 راه را بخوبی کنند

عکس شماره ۱۵ (بقیه عکس شماره ۱۴)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 پرتأل جامع علوم انسانی

در این سالهاست که ظل‌السلطان نقاب ایران دوستی به‌جهره زده است و به‌خاطر ملت و پرشانی او اشکها میریزد و در نامه‌های خود از خرابی اوضاع و از پریشانی و بی‌سروسامانی مردم و دولت گفت و گو می‌کند و ملکم را بیاری می‌طلبید که «ای که دستت میرسد کاری بکن». (عکس شماره ۱۵)

۱۳ رمضان ۱۳۲۵ طهران

... مرگی است بنام زندگانی. هر روزه منتظر خبر کشته شدن بنده و امثال بنده باشید و اگر نشنوید یکی از عجایب دنیا بدانید و یکی از بلندیهای بخت خودمان که در پیرانه سری برای شاگردان گریه نکنید. غرض و مرض تو که بودی من که بودم هزار درجه از آن وقتی که دیدید زیادتر است. علم و ادب اشخاص بزرگ که منظور حضرت عالی است زاین هر دونام ماند چو سیمرغ و کیمیا. مملکت بکلی دماگزی Demagogie شده ولی چه دماگزی مثل سویس و فرانسه دست عقلانیست دست جهان و سفهاست. دواسبه که سهل است هزار اسبه خواستم از محنت آباد فرار کنم. از این دارالوحش فرار کنم نمی‌گذارند. مانع‌اند. تا حال بقدر صد و پنجاه هزار لیره بعنایین مختلف خرج ضرر و برج که در ایران میدانی چه طور از آدم می‌گیرند کرده‌ام و حفظ ناموس ظاهری کرده‌ام. نگذاشتمن مثل حضرت اخوی و دیگران از ماهم پرده‌دری بگنند. از علوم ملکمی که ذره‌ئی در مانیست. حفظ خودمان راتا امروز کرده‌ایم که یکشنبه ۱۲ رمضان است. باقی راجز خدا و قضا و قدر کسی نمیداند. اگرچه میدالم آهن سرد کوییدن است. اگر ممکن بود تشریف بیاورید و پیری را بهانه نمی‌گردید. بدستیاری حضرت و بواسطه قبول عامه‌ئی که داری ممکن بود این

۱۳۶۵ مصطفیٰ

۲۷

ج سلیمان پر فریض کیم چنان دام فرمود که این میان برگز
که غرفہ مکن برویم بپرستیب و بدویان فریان فرمد و در دریا چنان
قریب حضرت استاد دینا، وکی ادب و ارادات خیر کم چنان نفت
اک این حوت لولا ذات که درست بر دریا عالی سمعتی داشت
و من سکنی میخواست که هر چال بند و امام مرشد ایشان شدم و این کیم
اک روز دیگر تکشنه سردن شد و ایشان بند و سردن داشت
تقویتی بیکار از جویب دنای مانند دیگر ارجمند همار کیمی داشت
که در پیرانه سریز رازی کیم که بجهت عرضی در من
فرمود که بودن فریان که بعدم زیارت درم ایمان و قدر که دریا
زیارت میگردیم ادب و ایصال حق برگز که میتواند خوبی
نهادن ایشان را بنی مروی نامه پیشگیری و کیم
علیکم فخر خود را گذاشت شده و باید چشم
گردید و خوش بخشنودی و ایمانه درست خفراست
درست جمال و سعادت و راهیه که بسیار

خواستم از قشت آمد و خواستم از ایش دار از خود فرود رکنم
مکنند از این شانه آندر آمد و میگذرد صه و میگاه مژادله شده باشند
قشت مع حمزه علی بکر در ایرانی میگذرد همه طور این ادم میگذرد
کرد ام و خط این در سرطان هر کسر نموده ام خلا ششم تقریباً صور
و دم زمان از اینم بپردازید و میگذرد این میگذرد که در این
درست خط این دایان است این دروز میگذرد که در این
رمضان است بنی ایزد خدا و حضرت میرزا کسر میگذرد
و اکبر حسنان این مرد کوچک نیست بلکه بزرگ میگذرد
ساده و سرمه و نیز بر راه ایشان میگذرد که میگذرد
و بوآسطه قبول عالی میگذرد و این میگذرد که میگذرد
تهذیب کار که سعادت است که را میگذرد این میگذرد که میگذرد
صلح امداد و هم زمان خون سار میگذرد این میگذرد که راه
سراسی به عرض نمیگذرد این میگذرد که میگذرد که راه
پیش از پیش این میگذرد که میگذرد

۰۶۴۷

بنده تنها کار که سهل است، کارها بکنم. افسوس که
یکدست صد آن دارد. و جدان حضر تعالی بیش از من میداند.
زیاده براین چه عرض کنم...»^{۶۰} (عکس شماره ۱۶)

سخنگیریهای آزادیخواهان نسبت به ظل‌السلطان روز بروز شدت مییافتد
و او را که میخواست بارویا برودو بقول خودش «ابدا الدهر در خدمت و معاشرت
حضرت استاد» میرزا ملکم خان زیست نماید، نمیگذاشتند برود و او از
فرط ناراحتی به ملکم پیشنهاد می‌کند او به تهران بیاید و بهمکاری
یکدیگر «کار که سهل است، کارها بکنند» و بدنبال این تظاهرات تا
اواخر سال ۱۳۲۵ هـ ظل‌السلطان هنوز در آرزوی تاج و تخت بود.

اما رفته رفته بهمان اندازه که ظل‌السلطان امید بسلطنت رسیدن را از
دست میداد، نامه‌نگاری‌های او با ملکم کمتر میشود و بدین گونه آخرین
نامه‌ای که از ظل‌السلطان در میان استادو اوراق ملکم هست نامه ایست بتاریخ
غره‌شوال ۱۳۲۵ - طولی هم نکشید یعنی چندماه بعد ملکم نیز در گذشت (۱۳۲۶)
از این پس، ما دیگر به بقیه زندگانی ظل‌السلطان کاری نداریم و شرح
آنرا در جلد دوم کتاب ظل‌السلطان که با قلم توانای آقای سعادت نوری منتشر
خواهد شد، باید خواند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی